

Největší podvod v dějinách lidstva: AI je využívána jako nástroj propagandy

 necenzurovanapravda.cz/2024/10/nejvetsi-podvod-v-dejinach-lidstva-ai-je-vyuzivana-jako-nastroj-propagandy

7 října, 2024

Možná právě na příkladu klimatického podvodu, který považuji za největší podvod v dějinách lidstva, lze názorně předvést, nač bude zřejmě AI zneužívána především.

Klimatická agenda, jejímž hlavním cílem je depopulace, je založena na lži, že lidmi produkováný CO2 způsobí celoplanetární katastrofu.

Na základě této lži jsou ovlivněny životy miliard lidí zaváděním uhlíkových odpuštěk a zákonů, které mají výrazně snížit životní úroveň – aktuálně zejména na území EU.

Tato bezpočtukrát vyvrácená lež má být nyní dále podporována „správně“ naprogramovanou AI.

V článku níže se však dozvíte nejen o tom, jak se nyní cestou propagandy šířené AI snaží globální zločinci a jejich loutky tuto lež udržet při životě, ale připomeneme si i to, odkud lež pochází a jakým způsobem byla lidem během několika desetiletí doslova vnucena...

Umělá inteligence a nebezpečí zakořeněných dezinformací

Umělá inteligence je ze své podstaty navržena tak, aby vyvozovala závěry z existujících dat. Pokud jsou však tato data převážně jednostranná nebo zaujatá, umělá inteligence se stává spíše nástrojem pro šíření propagandy a dezinformací než mechanismem pro kritickou analýzu.

V případě změny klimatu je nepravděpodobné, že by umělá inteligence nabízela nuancované perspektivy nebo podporovala zdravý skepticismus. Místo toho odráží model založený na konsensu, který byl uměle vytvořen politickými, finančními a globalistickými zájmy.

Nebezpečí zde sahá daleko za akademickou sféru. S tím, jak se LLM a AI stále více integrují do rozhodovacích procesů – ať už ve vládě, podnikání nebo vzdělávání – se tato chyba v jejich designu stává skutečnou hrozbou pro svobodu.

Schopnost zpochybňovat převládající moudrost a zpochybňovat mocné instituce je pro svobodnou společnost zásadní. Pokud však umělá inteligence důsledně prosazuje pouze jednu perspektivu, slouží k potlačování nesouhlasu, omezování kritického myšlení a posilování autority těch, kteří jsou u moci.

Problém umělé inteligence založené na konsensu

Když jsou AI trénovány na obrovském množství dat, jejich primárním cílem je poskytovat odpovědi, které jsou v souladu se zavedenými fakty, z nichž většina je založena na širokém lidském konsensu. Co se ale stane, když je tento konsensus špatný?

Co když je příběh, který dominuje konverzaci, jednostranný, neúplný nebo dokonce klamný?

V případě změny klimatu není dominance jedinečné perspektivy výsledkem nestranného a objektivního přezkoumání všech důkazů, ale spíše produktem institucionálních předsudků, politických agend a ekonomických pobídek.

Každý hlavní vyhledávač a nástroj umělé inteligence má tendenci odkazovat na zdroje, jako jsou NASA, IPCC a Organizace spojených národů – organizace, které se staly synonymem pro propagaci katastrofických narativů o změně klimatu.

Umělá inteligence zase tento konsensus odráží a prezentuje jej jako nevyvratitelnou pravdu. Tím potlačuje skutečnou debatu a brání tomu, aby se alternativním názorům dostalo spravedlivého zastoupení.

Ve skutečnosti existuje řada vědců z různých oborů – včetně klimatologie – kteří zpochybňují data, metody a závěry alarmistů změny klimatu. Přesto jsou jejich hlasy často opomíjeny a jejich práce je často vylučována z mainstreamových diskusí.

Finanční a institucionální předpojatost stojící za narativem o změně klimatu

Abychom pochopili, proč AI produkuje zkreslené informace o změně klimatu, musíme nejprve porozumět pobídkám, které jsou ve hře. Hnutí za změnu klimatu je podporováno mocnými politickými a finančními zájmy.

Instituce, které podporují narativ o změně klimatu – ať už jde o vlády, mezinárodní organizace nebo korporace – silně investují do udržení statu quo. Pro ně je podpora strachu ze změny klimatu příležitostí k zajištění financování, rozšíření vlivu a prosazení politických změn, které by jinak nemusely být politicky proveditelné.

Rozsah finančního zisku je ohromující. Výzkum klimatických změn je jednou z nejlépe financovaných vědeckých disciplín, přičemž miliardy dolarů proudí do výzkumných grantů, dotací na zelenou energii a programů uhlíkových kreditů.

Ti, kdo kontrolují tok těchto peněz – obhájci změny klimatu u moci – budou mít prospěch z udržování přesvědčení, že změna klimatu je nejnaléhavější hrozbou, které lidstvo čelí.

Původ podvodu se změnou klimatu: Nástroj pro kontrolu

Počátky agendy klimatických změn sahají až do 50. a 60. let 20. století, kdy mocné organizace jako Římský klub a Budapešťský klub začaly pokládat základy toho, co se mělo stát jedním z nejúčinnějších nástrojů kontroly lidstva.

Tyto elitní organizace, složené z vlivných politiků, podnikatelských lídrů a akademiků, hledaly způsob, jak sjednotit svět pod společnou věcí – věcí, která by mohla ospravedlnit bezprecedentní úroveň

vládní kontroly, přerozdělování bohatství a společenskou restrukturalizaci.

Ve své zprávě z roku 1972 Meze růstu vydal Římský klub pozoruhodné prohlášení, které udalo tón ekologickému hnutí:

„Při hledání nového nepřítele, který by nás sjednotil, jsme přišli s myšlenkou, že znečištění, hrozba globálního oteplování, nedostatek vody, hladomor a podobně by se hodily...

Všechna tato nebezpečí jsou způsobena lidskými zásahy a lze je překonat pouze změnou postojů a chování. Skutečným nepřítelem je tedy lidstvo samo.“

Tento citát odhaluje základní motiv stojící za agendou změny klimatu: nešlo jen o záchranu životního prostředí, ale o vytvoření globálního příběhu, který by mohl být použit k ospravedlnění kontroly nad masami.

Tím, že tyto organizace postavily lidstvo do role nepřítele, položily základy pro globální ekologickou krizi, která by umožnila vládám a mocným elitám zvýšit svůj vliv prakticky nad každým aspektem života – od výroby a spotřeby energie až po ekonomickou politiku a osobní svobody.

Přiznání od spekulantů z klimatických změn

V průběhu desetiletí učinila řada vůdců a těch, kteří profitovali z agendy změny klimatu, upřímná přiznání o skutečném účelu tohoto hnutí. Narativ o klimatických změnách zdaleka není čistě vědeckým úsilím, ale otevřeně se popisuje jako nástroj přerozdělování bohatství a centralizované kontroly.

Ottmar Edenhofer, spolupředseda pracovní skupiny IPCC pro zmírňování změny klimatu, v roce 2010 připustil:

„Člověk se musí osvobodit od iluze, že mezinárodní klimatická politika je environmentální politikou. To už nemá s environmentální politikou téměř nic společného. Klimatickou politikou de facto přerozdělujeme světové bohatství.“

Christine Stewart, bývalá kanadská ministryně životního prostředí, šla ještě dále, když řekla:

„Bez ohledu na to, zda je věda o globálním oteplování celá falešná... Změna klimatu poskytuje největší příležitost k nastolení spravedlnosti a rovnosti ve světě.“

Tato prohlášení odhalují hnutí za změnu klimatu takové, jaké ve skutečnosti je: není vědecky podloženou snahou o záchranu planety, ale politickým nástrojem určeným k přerozdělování bohatství, růstu vládní moci a konsolidaci kontroly v rukou hrstky elit.

Tím, že prezentují změnu klimatu jako existenční hrozbu, vytvořili ospravedlnění pro zavádění rozsáhlých ekonomických a politických změn, které prospívají globální vládnoucí třídě, zatímco uvalují nová břemena na obyčejné občany.

Granty pro závislost akademické obce na změně klimatu

Akademický svět nebyl imunní vůči lákadlu agendy změny klimatu. Ve skutečnosti se akademická obec stala jedním z nejdůležitějších hráčů při udržování narativu o klimatických změnách, a to především kvůli své závislosti na vládním financování.

V mnoha případech jsou univerzity a výzkumné instituce finančně závislé na grantech od vlád a nadací, které mají nezadatelný zájem na podpoře krize změny klimatu. V důsledku toho je veškerý vědecký výzkum, který se dnes financuje a publikuje, šitý na míru tak, aby podporoval převládající narativ o změně klimatu.

Vědci, kteří vyjadřují skepsi nebo se pokoušejí publikovat výzkum, který zpochybňuje konsensus, se často ocitají na černé listině a jsou vyloučeni z akademické obce. Financování takového výzkumu prakticky neexistuje a v mnoha případech tito vědci čelí následkům, které ukončí jejich kariéru.

V důsledku toho se akademická obec a vědecko-výzkumné instituce a publikace staly komnatou ozvěn, kde jediný výzkum, který získává finanční podporu, je ten, který je v souladu s alarmismem změny klimatu prosazovaným globálními institucemi.

Tento vztah mezi akademickou obcí a vládním financováním vytvořil nebezpečný cyklus: vědci a univerzity dostávají granty na výzkum, který podporuje alarmismus v oblasti změny klimatu, což na oplátku posiluje politické a ekonomické agendy mocných elit a zaplňuje internet pouze podpůrnými informacemi.

Ty samé elity pak nalévají více peněz zpět do akademických institucí, aby udržely cyklus v chodu.

Role globalistických rodin a nadací

Není žádným tajemstvím, že některé z nejbohatších rodin a nadací na světě silně investují do příběhu o změně klimatu. Rockefellerovi, Rothschildovi, Bloombergovi, Ballmerovi, Bezosovi, Gatesovi a další globalistické rodiny se postavily do pozice, aby nesmírně profitovaly z agendy změny klimatu, zatímco také konsolidovaly moc a vliv v globálním měřítku.

Tyto rodiny a s nimi spojené nadace financují výzkum klimatických změn, podporují aktivistické skupiny, a dokonce pomáhají utvářet politiku prostřednictvím svých rozsáhlých sítí vlivu ve veřejném i soukromém sektoru.

Například rodina Rockefellerů se již dlouho angažuje v ekologickém hnutí, využívá svou nadaci k financování iniciativ v oblasti změny klimatu a prosazování politických změn, které prospívají jejich investicím do zelené energie.

Fond bratří Rockefellerů daroval miliony skupinám bojujícím za změnu klimatu a jejich obrovský politický vliv byl nápomocný při povzbuzování institucí, aby stáhly své investice z fosilních paliv a

přesměrovaly je do projektů obnovitelné energie – sektoru, do kterého jsou silně investovány.

Obdobně Nadace Gatesových, jedna z nejmocnějších organizací na světě, vyčlenila miliardy dolarů na boj proti klimatickým změnám, čímž se staví do pozice klíčového hráče v globální klimatické politice.

Bill Gates sám byl otevřeným zastáncem drastických změn v energetické politice a prosazoval masivní investice do alternativních energetických řešení, která jsou v souladu s jeho vlastními finančními zájmy.

Rodina Rothschildů, známá svým rozsáhlým globálním finančním impériem, také hrála významnou roli v hnutí za změnu klimatu. Rothschildové byli dlouho zapojeni do propagace schémat obchodování s uhlíkem, které umožňují společností „kompenzovat“ své uhlíkové emise nákupem uhlíkových kreditů.

Tyto programy se staly masivním průmyslem, který generuje miliardové zisky pro finanční instituce, zatímco pro skutečné snížení emisí dělají jen málo.

Fordova nadace se podobně postavila do pozice významného hráče v oblasti změny klimatu a financuje environmentální neziskovky a výzkumné instituce, které prosazují agendu změny klimatu.

Stejně jako Rockefellerové, i Fordovi využívali vlivu své nadace k utváření politiky a prosazování regulací, které prospívají jejich zájmům v rozvíjejícím se sektoru zelené energie.

Tyto globalistické rodiny a jejich nadace nejsou jen pasivními pozorovateli hnutí za změnu klimatu – jsou aktivními účastníky, kteří využívají své bohatství a vliv k utváření příběhu, kontrole toku informací a profitování z politiky, kterou prosazují.

Tím, že se postavily do pozice šampiónů v oblasti životního prostředí, se jim podařilo zajistit si lukrativní investice do zelené energie, obchodování s uhlíkem a dalších odvětví souvisejících s klimatem, a to vše při upevňování moci na globální scéně.

Podvod se změnou klimatu: Mistrovský tah globální kontroly

Agenda změny klimatu, která má daleko k tomu, aby byla hnutím zdola na ochranu planety, je pečlivě zorganizovaným podvodem navrženým tak, aby přerozdělil bohatství, konsolidoval moc a generoval masivní zisky pro malou skupinu globálních elit.

Od raných prohlášení Římského klubu až po přiznání novodobých klimatických šmelinářů je jasné, že narativ o změně klimatu byl vždy o kontrole – kontrole nad ekonomikou, kontrole nad politickými systémy a v konečném důsledku o kontrole nad životy lidí.

Akademická obec, závislá na vládních grantech, se stala spoluviníkem tohoto podvodu, chrlí výzkumy, které podporují konsensus o změně klimatu a zároveň potlačují nesouhlasné hlasy. A mocné globalistické rodiny a nadace se chopily příležitosti využít krize a svého vlivu k zisku právě z politiky, kterou pomáhají utvářet.

Podvod se změnou klimatu není jen útokem na vědeckou integritu, ale je to útok na svobodu, pravdu a budoucnost lidstva.

Pokračováním v podpoře této falešné krize elity za ní zajišťují, že zdroje jsou odkloněny od skutečných problémů, vlády se stávají stále dotěrnějšími a lidé jsou udržováni v neustálém stavu strachu a závislosti.

Trh s uhlíkovými kredity: Globální zlatý důl

Jedním z nejlukrativnějších aspektů podvodu s klimatickými změnami je trh s uhlíkovými kredity, který se rychle stal multimiliardovým průmyslem s potenciálem generovat bezprecedentní zisky pro vlády, finanční instituce a nejbohatší elity.

Komodifikací uhlíkových emisí vytvořily vlády a jejich spojenci ve finančním světě zcela nový trh, kde mohou firmy nakupovat a prodávat „právo“ znečišťovat. Tento systém, který umožňuje korporacím „kompenzovat“ svou uhlíkovou stopu nákupem kreditů, dělá jen málo pro skutečné snížení emisí, ale otevírá dveře k obrovským finančním ziskům pro ty, kteří kontrolují trh.

V centru tohoto tlaku na trh s uhlíkovými kredity je Goldman Sachs, jedna z nejmocnějších a nejvlivnějších finančních institucí na světě. Goldman Sachs se svými hlubokými vazbami na vlády, centrální banky a politické lídry po celém světě pohání financiaci klimatických změn a proměňuje je v příležitost k vytváření obrovských zisků.

Vliv firmy v americké vládě i mimo ni je dobře zdokumentován, její absolventi zaujímají klíčové pozice na ministerstvu financí, ve Federálním rezervním systému a v mnoha dalších finančních regulačních orgánech.

Goldman Sachs, spolu s dalšími významnými finančními hráči, má obrovský zisk z obchodování s uhlíkovými kredity. Tím, že se infiltrují jak do americké vlády, tak do světa financí, pomáhají vytvářet regulační rámce a tržní struktury, které jim umožní ovládnout tuto novou finanční hranici.

Jejich globální dosah a bezprecedentní vliv zajišťují, že jsou v pozici, kdy mohou těžit z širokého přijetí schémat obchodování s uhlíkem, které zdaleka nejsou o ochraně životního prostředí, ale o maximalizaci výnosů pro Wall Street.

Politici jako Al Gore, Barack Obama, Bill Clinton, Joe Biden a mnozí další v nejvyšších patrech moci byli hluboce zapojeni do tohoto schématu. Jejich obhajoba politik v oblasti změny klimatu není poháněna obavami o životní prostředí, ale neuvěřitelnou příležitostí profitovat ze zdanění něčeho tak zásadního, jako je vzduch, který dýcháme.

Spolu s Goldman Sachs a dalšími giganty z Wall Street, jsou připraveni vydělat biliony prostřednictvím schémat obchodování s uhlíkem. Manipulací s regulacemi efektivně zdaňují emise a vytvářejí obrovské investiční příležitosti v zelených odvětvích – na mnohé z nich jsou již finančně navázáni.

Nejde o záchranu planety, ale je to o využití uměle vytvořené krize k vytvoření trhu, který prospívá hrstce vyvolených na úkor veřejnosti. Trh s uhlíkovými kredity je jen slabě zastřenou daní ze samotného života a ti s největším vlivem a mocí se řadí do fronty, dychtiví vydělat na strachu a hysterii, kterou pomohli vytvořit.

Pravda o financování: Kdo z toho má prospěch?

Jedním z nejčastějších obvinění vznesených proti skeptikům ohledně změny klimatu je, že jsou financováni korporacemi fosilních paliv. To je tvrzení, které často používají alarmisté ve snaze zdiskreditovat ty, kteří zpochybňují převládající narativ o změně klimatu.

Skutečnost je však mnohem složitější a pravda je často přesným opakem toho, co alarmisté tvrdí.

Korporace fosilních paliv, které mají daleko k tomu, aby byly obhájci klimaskepticismu, byly do značné míry donuceny papouškovat konsensus o změně klimatu.

Pod tlakem mocných vlád a globálních institucí byly tyto korporace nuceny vytvořit celé divize, které předstírají, že podporují úsilí o zmírnění změny klimatu, a spojily se s takzvanými řešeními „imaginární krize.“

Tyto korporace nejednají ze skutečného zájmu o klima, ale spíše ze strachu z odplaty.

Žádná korporace nechce riskovat hněv svých vlád. Nad jejich hlavami visí hrozba represivních regulací, nových zákonů a ochromujících daní. Tím, že se staví do pozice „součásti řešení“ a

předstírají, že souhlasí s konsensem, doufají, že se vyhnou tomu, aby se staly terčem politicky motivované legislativy, která by mohla zničit jejich podnikání.

Ve skutečnosti hrají strategickou hru o přežití v atmosféře vládního zastrašování a tlaku.

Mezitím je mnoho z nejhlasitějších zastánců narativu o změně klimatu silně financováno vládami, neziskovkami a dalšími subjekty, které mají nezadatelný zájem na podpoře klimatického alarmismu. Tyto organizace těží ze strachu, který šíří, ať už zajištěním dodatečného financování, rozšířením svého vlivu nebo prosazováním globálních politických agend.

Tvrzení, že skeptici jsou ti, kteří jsou ovlivněni finančními pobídkami, je záměrným klamáním – taktikou navrženou tak, aby zakryla skutečnost, že alarmisté sami jsou těmi, kdo profitují z příběhu o změně klimatu.

Potlačování nesouhlasných hlasů

Tisíce vědců napříč různými obory vyjádřily vážné obavy ohledně předpokladů, které jsou základem katastrofických předpovědí změny klimatu.

Někteří zpochybňují modely používané k předpovídání budoucího oteplování, zatímco jiní poukazují na historické klimatické vzorce, které naznačují, že zemské klima je mnohem složitější, než připouští prostý výklad o katastrofě způsobené člověkem.

Přesto jsou tyto hlasy ve veřejném diskurzu slyšet jen zřídka. Proč?

Odpověď spočívá v systematickém potlačování nesouhlasu těmi, kdo mohou profitovat z narativu o změně klimatu. Po celá desetiletí jsme byli svědky toho, jak vědci, politici a podnikatelé prosazují politiku a technologie, které slouží jejich vlastním zájmům pod rouškou „záchrany planety.“

Výsledkem je nebezpečná koncentrace moci v rukou těch, kteří mají prospěch z šíření strachu, a téměř úplné vyloučení hlasů, které tuto ortodoxii zpochybňují.

Riziko, které zde umělá inteligence představuje, nelze přeceňovat. Jak jsou nástroje umělé inteligence trénovány na datech, která již byla upravena tak, aby odrážela jednu stranu debaty, nevyhnutelně tuto předpojatost udržují.

To ponechává velmi malý prostor pro kritickou analýzu nebo otevřenou debatu. Tím, že umělá inteligence budí zdání nestrannosti, může ve skutečnosti přispět k potlačení legitimního skepticismu a alternativních teorií.

Skutečná hrozba: ztráta svobody

Debata o změně klimatu, když se na ni podíváme optikou informací generovaných umělou inteligencí, odhaluje mnohem větší a zákeřnější hrozbu – erozi svobody.

Pokud umělá inteligence, na niž se stále více lidí spoléhá při utváření veřejného mínění, politiky a diskurzu, dokáže produkovat pouze odpovědi, které jsou v souladu se zakořeněnými narativy, riskujeme vytvoření světa, kde je nemožný nesouhlas.

Potlačování skepticismu vůči klimatickým změnám není jen vědeckou otázkou; je to otázka svobody projevu, svobody myšlení a schopnosti volat moc k odpovědnosti.

Ve světě, kde umělá inteligence dominuje produkci a šíření informací, se kontrola dat stává kontrolou samotné pravdy. Ti, kdo krmí umělou inteligenci svými daty, ať už prostřednictvím vyhledávačů, výzkumných institucí nebo vládních orgánů, mají obrovskou moc.

Pokud jsou tato data zaujatá, neúplná nebo zavádějící, umělá inteligence bude tato zkreslení opakovat nic netušící veřejnosti.

To je fatální chyba umělé inteligence – nemůže se povznést nad omezení dat, na kterých je trénována, a dokud budou tato data ovlivňována zkorumpovatelnými lidskými zájmy, umělá inteligence zůstane nástrojem, který zrcadlí a zvětšuje chyby, předsudky a podvody svých lidských tvůrců.

V případě změny klimatu je tato vada obzvláště nebezpečná. Mocné zájmy, které vytvořily narativ o změně klimatu, nejen že překrucují vědu, ale také omezují naše svobody.

Řešením není další konsensus generovaný umělou inteligencí, ale obnovený závazek k otevřenému zkoumání nesouhlasných názorů a uznání, že lidská data – a potažmo lidské instituce – jsou omylná.

Náklady obětované podvodu se změnou klimatu

Snad jedním z nejkřiklavějších aspektů podvodu s klimatickými změnami jsou obrovské náklady obětované příležitosti spojené s biliony dolarů, které jsou nalévány do chybných alternativních energetických řešení, která nejsou schopna uspokojit energetické potřeby moderní civilizace.

Od neefektivních větrných a solárních farem až po nevyzkoušené technologie zachycování uhlíku byl svět zaveden do nákladné slepé uličky, která plýtvá zdroji, aniž by poskytovala spolehlivou energii potřebnou pro fungování a růst industrializovaných společností.

Kdyby se byť jen zlomek ze stovek miliard dolarů vyplývaných na iniciativy v oblasti změny klimatu přerozdělil na řešení skutečných a hmatatelných problémů, dopad by mohl být hluboký.

Vezměme si naléhavé globální problémy, které jsou často odsouvány na vedlejší kolej ve prospěch klimatické agendy – problémy jako znečištění, hlad, nemoci a bezdomovectví. Nejedná se o hypotetické krize, ale jsou to skutečnosti, kterým každý den čelí miliony lidí, a jsou to problémy, které lze řešit přímou akcí.

Vezměme si například znečištění. Zatímco klimatičtí alarmisté se upínají ke snižování oxidu uhličitého – plynu nezbytného pro život – mnohem bezprostřednější hrozby, jako je toxický odpad v našich oceánech, škodlivé emise v rozvojových zemích a odlesňování, zůstávají nedostatečně financovány a nedostatečně prozkoumány.

Posedlost uhlíkem odvedla pozornost a zdroje od těchto skutečných problémů znečištění, které přímo poškozují lidské zdraví a ekosystémy.

Hlad a nemoci jsou další oblasti, kde je špatná alokace zdrojů bolestně zřejmá. Namísto nalévání obrovských částek do projektů zmírňování klimatických změn by se tyto prostředky daly využít k budování zemědělství, zajištění čisté pitné vody a investicím do lékařského výzkumu, který zachraňuje životy.

Nemoci jako malárie a tuberkulóza, které stále zabíjejí miliony lidí ročně, by mohly při správné injekci kapitálu zaznamenat významný pokrok. Podobně je bezdomovectví rostoucí krizí v rozvinutých i rozvojových zemích, ale zůstává nižší prioritou, zatímco politici a korporace se honí za dotacemi na zelenou energii.

Pravdou je, že řešení těchto problémů reálného světa by mělo mnohem bezprostřednější a trvalejší dopad na lidstvo než spekulativní a často nelogické křížové tažení proti změně klimatu.

Politické a finanční síly stojící za narativem o klimatických změnách však zajišťují, že obrovské sumy peněz a politické vůle jsou neustále odkláněny k projektům s pochybnou účinností.

Svět v podstatě zanedbává skutečné lidské utrpení ve prospěch zveličované krize, která slouží zájmům mocných a bohatých a ponechává ty nejzranitelnější, aby se o sebe postarali sami.

Stručně řečeno, podvod se změnou klimatu není jen vědeckou a politickou fraškou, ale je to také ekonomická katastrofa s ohromujícími náklady obětované příležitosti.

Předpojatost umělé inteligence hraje klíčovou roli při podpoře tohoto narativu, ovlivňuje lidi i média, aby přijali a prosazovali jednostranný pohled, který slouží zájmům mocných. Změna klimatu je však jen začátek.

Stejně inherentní nedostatky umělé inteligence – její spoléhání se na zaujatá data, institucionální agendy a informace založené na konsensu – se rozšíří do mnoha dalších významných témat, která přímo ovlivňují naši svobodu a budoucnost.

Od politiky veřejného zdraví a hospodářské politiky až po výrobu energie a sociální správu bude úloha umělé inteligence při posilování dominantních narativů i nadále potlačovat disent, omezovat otevřenou debatu a zavádět restriktivní kontroly společnosti.

Pokud dovolíme, aby to pokračovalo bez kontroly, umělá inteligence se stane nástrojem pro utváření myšlení, kontrolu diskurzu a narušování samotných svobod, které měla údajně posilovat.

Ohodnoťte tento příspěvek!

■ ■ ■ [Celkem: 5 Průměrně: 5]